

Det må som udgangspunkt være den enkelte kasses vurdering og personalepolitik, som bør være afgørende for den interne ansvarsplacering i en kasse, men jeg vil dog ikke udelukke, at det kan komme på tale at stille krav om interne noteringer i kasserne i forbindelse med opstilling af sikkerhedsmæssige krav til kassernes EDB-systemer.

Også på dette punkt deler jeg således statsrevisorernes opfattelse.

II. Arbejdet med at nedbringe arbejdsløshedskassernes fejludbetalinger

Statsrevisorerne har udtalt, at statsrevisorerne fortsat lægger vægt på, at statskassen ikke på grund af fejl i administrationen belastes med uhjemlede udgifter, og at det også må tillægges stor betydning, at de arbejdsløse ikke kan belastes med en uberettiget mistænkeliggørelse.

Størrelsen af de i denne beretning konstaterede tab for statskassen giver statsrevisorerne anledning til alvorlig bekymring, selv om statsrevisorerne erkender, at der er truffet en række foranstaltninger, hvis virkninger endnu ikke kan måles.

Jeg skal til disse bemærkninger anføre følgende:

I marts måned 1984 tog jeg initiativ til at nedsætte et udvalg, som på baggrund af den uacceptable størrelsesorden af fejludbetalingerne inden for arbejdsløshedsforsikringen – og de deraf følgende merudgifter for staten – skulle analysere baggrunden for fejludbetalingerne og deres omfang og med udgangspunkt heri fremkomme med forslag til, hvorledes der bedst muligt sikres en korrekt administration af arbejdsløshedsforsikringen. Udvalget afgav betænkning den 14. september 1984.

Jeg vil i det følgende kort redegøre for nogle hovedpunkter fra betænkningen, som påkalder sig særlig interesse.

Udvalget har søgt at danne sig et skøn over *omfanget* af fejludbetalingerne. Udvalget har som udgangspunkt anvendt de foreløbige resultater fra stikprøverne vedrørende 1981, hvilket – under forudsætning af, at de i 1981 gældende forhold også gjaldt i 1984 – ville give et beløb på ca. 825 mill. kr. i for meget udbetalte dagpenge i 1984. På baggrund af stikprøveresultaterne har udvalget vurderet den forventede effekt af allerede iværksatte initiativer og når frem til det resultat, at fejludbetalinger vedrørende arbejdsløshedsdagpenge og feriedagpenge i 1984 må skønnes at påføre systemet en merudgift på ca. 525 mill. kr. (600 mill. kr. for meget og 75 mill. kr. for lidt).

Udvalget har ikke haft mulighed for at vurdere omfanget af fejludbetalingerne på efterlønsområdet, men som oplyst nedenfor vil jeg omkring årsskiftet modtage en rapport fra direktoratet både vedrørende efterløns- og arbejdsløshedsdagpengeområdet, og denne vil danne grundlag for eventuelle initiativer.

Der er således stadig tale om uacceptabelt store merudgifter for staten på grund af fejludbetalinger, med jeg er tilfreds med at se, at fejludbetalingernes omfang på dagpengeområdet allerede må antages at være reduceret væsentligt.

Udvalget er kommet med en række forslag til nedbringelse af fejludbetalingerne, og udvalgets forslag er opdelt i forslag vedrørende

- den overordnede ledelse og styring,
- kassernes administration, herunder anvendelse af EDB,
- finansieringssystemet og sanktioner,
- tilsyn og kontrol og
- regelsættet.

Udvalget har peget på behovet for en væsentlig styrkelse af de statslige myndigheders overordnede *ledelse og styring*, som skal gennemføres blandt andet ved at opstille generelle krav til kasserne og ved at give henstillinger, påtaler og pålæg over for den enkelte kasse, som effektivt følges op af sanktioner.

Som jeg har redegjort for under pkt. IV, synes jeg, at der på dette punkt er taget væsentlige skridt i den rigtige retning.